

Klasickým rodem na narozeninovou párty

DOUBLE CELEBRATION

Naše mateřská redakce Chrom&Flammen slaví třiatřicáté výročí existence. Přinesla stovky reportáží, tisíce fotek a spojila národy dříve než to dokázaly státní útvary! Připijíme hromadným „Cheers!“, ale pomyslný ohňostroj si necháme až na půlnoc. My totiž také slavíme! Právě držíte v rukou jubilejní PADESÁTÉ číslo české edice nejznámějšího evropského magazínu o amerikách. Slyšíte, jak fantasticky to zní? Jaké maxírodiny jsme plnohodnotným členem? Připijíme za vás všechny, připijíme za každého z vás. Připijíme na další plodné roky časopisu, který propojil Evropu a Ameriku i na vás, čtenáře, jejichž ohlasy jsou pro nás tou nejlepší motivací!

Víte, čím je zvláštní tenhle bohatě chromovaný rod, zářící jasnými barvami na liduprázdné pláži? Není to jen tak obyčejná reflexe s fordky 30. let – je to spojovací článek s rokem 1982! Oslavme obě jubilea stylově: příběhem Fordu '32 z dílny Roye Brizia. Tím ovšem slavná jména nekončí, majitelem totiž není nikdo jiný než Vic Edelbrock Jr.!

Hot Rod z titulní stránky úplně prvního čísla je fantastický záchytný bod, na nějž můžeme ideálně navázat naše vzpomínky. Mnoho dnešních čtenářů vůbec neví, že se mateřská německá edice do poloviny 90. let nezabývala výlučně amerikami! Na barevných stránkách se míhaly kustomy všeho druhu a původu, počínaje Fordem Capri s křídlovými dveřmi až po francouzskou „kachnu“ s třpytivým lakem a sidepipes! Ameriky znamenají chrom a v přeneseném

smyslu i plameny, spojení obou hned na začátku vykristalizovalo v nezaměnitelné logo, které se za tři dekády stalo stejnou klasikou, jako opečovávaný cruiser ve vaší garáži. Rodům byl a bude věnovaný značný díl obsahu, protože představují základní esenci americké nespoutanosti, původní formu „naháče“, jaká mohla vzniknout jen za Atlantikem při divokých ilegálních závodech či na jiskřící bělosti nekonečných solných plání. Street Rody jsou logickým pokračováním, jejich brutální výkon bývá občas maskovaný kustomovými úpravami, a možná právě vy patříte k těm, kteří je používají jako svébytný Daily Driver.

Kotoučové brzdy se ukrývají za hliníkovými kryty a budí zdání brzdových bubnů

Mezi čtenáři, očima filtrujícími regály v trafikách či hypnotizující poštovní schránku, bychom těžko našli nevzdělance, který nikdy neslyšel pojem „Edelbrock“. To nejsou jen karburátory, sání a ventilová víka – to je především osobnost! Vic Edelbrock Sr. patří k průkopníkům hot roddingu. Na začátku byla malá pronajatá benzínka s dílnou, v ní Ford Roadster a ve Vikově mysli neústupná představa speciálu, dunícího plným výkonem po bonnevillské soli. Prozatím sloužila fordka k normálnímu ježdění, jak to kdysi bývalo zvykem. Ovšem tehdejší tuneři brzy zjistili, že nenápadně hranaté auto v sobě skrývá mnohem víc, než se na první pohled může zdát. Základem obliby je první velkosériový V8 a ten v sobě skrýval netušené možnosti a rezervy! Vic Edelbrock svým šestým smyslem okamžitě rozpoznal obchodní a technický potenciál slavného agregátu a ještě před válkou začal dodávat první závodní příslušenství, vlastnoručně testované v Bonneville. Ještě během 40. let se celá Amerika dověděla o hotroddingu. Nadšenci se předháněli ve výkonu a provedení, těm nejpodnikavějším se mísil hřmot véosmiček s cinkáním pokladny. Nastoupila slavná jména: Iskenderian, Offenhauser, Moon – a samozřejmě i Edelbrock. Padesátá léta proběhla ve znamení tajných závodů, desítek kultovních i zapomenutých filmů, ale i part, z nichž se stávaly uzavřené a soupeřící kluby. Když se v další dekádě začaly

Sid Chavers odvedl dokonalou čalounickou práci a nezapomněl ani na vyklenutí pro řadičku

Ford Roadster Hot Rod 1932

Koncepce: motor vpředu podél, pohon zadních kol * **Karosérie:** rámová dvoudveřová, otevřená * **Motor:** benzínový V8-OHV Chevrolet „ZZ“, 350 cu.i, 5.733 cm³, vrtání x zdvih 101,6 x 88,4 mm, výkon 435 koní, vačková hřídel Edelbrock, vahadla Crane Cams, hlavy válců Edelbrock „E-Tec,“ sání Edelbrock „Air Gap“, karburátor Edelbrock „Performer“ 800 cfm, výfukové svody Sander-son, výfuky konstrukce Brizio, výfukové tlumiče Edelbrock „304 Series“ * **Převodovka:** mechanická pětistupňová Tremec * **Rozvodovka:** diferenciál Ford Currie 9“, převod diferenciálu 3,70:1 * **Přední náprava:** tuhá náprava „Superberbell“ na podélných ramenech „Pete&Jake“, příčné listové odpružení, tlumiče Edelbrock „Street Rod IAS“ * **Zadní náprava:** tuhá náprava „Pete&Jake“, vzpěry Aldan Coilcover s vinutými pružinami a tlumiči * **Brzdy:** kotoučové Wilwood s vnitřním chlazením na všech kolech, vnitřní strana předních kotoučů zakrytá clonami (vizáž bubnových brzd), ocelové brzdové trubičky Russell „Street Legal“ * **Kola:** hliníkové ráfky Billet Specialties „Legacy“, vpředu 15“, vzadu 17“ * **Pneumatiky:** BF Goodrich Comp T/A, vpředu 195/60 R 15, vzadu 295/60 R 17

Small-block, jak jej neznáme: 435 koní díky příslušenství Edelbrock

objevovat pod kapotami rodinných sedanů muskulaturní agregáty s výkonem na hranici fyzikálních zákonů, zdálo se, že zájem o rody opadá. Možná tomu tak někde i bylo, ale žádná vláda nepanuje věčně. Za několik let začaly mnohasetkoňové motory a slavné názvy mizet v nenávratnu. Určitě se našel i takový, kdo zavzpomínal na střední třídu s gigantickým motorem, ale nová a mohutná vlna přinesla další rozmach rodů. Těmhle šikovným klukům v kožených bundách s nášivkami byla spotřeba fuk, emisní limity je nezrušovaly, hlavní byl krouťák, výkon a patřičný vzhled. Firma Edelbrock se mezitím rozrostla natolik, že kotrmelce s muscle cars přežila bez zachvění. Na výkonový boom 60. let zareagovala pohotovou nabídkou příslušenství pro

Roy Brizio a jeho „Híbov“: karosérie leží přímo na nosních rámu

Přístrojový štít a jeho vybavení reflektuje módu drahých předválečných sportáků

Camara, Mustangy a Barracudy, všemu dohromady se říká „Go-Fast-Parts.“

Muscle cars se proměnily v mohutné křižníky a místo na výsluní začaly zaujímat Street Rody. Příčina je jednoduchá: pokud jste chtěli auto s opravdu drtivým výkonem a neměli na evropský dovoz, zbývaly vám dvě možnosti: buď vyplatit impozantní, ale podmotorovaný běžný model pomocí drahého příslušenství, nebo se na tyhle všechny krámy vykašlat a vrátit se k původní a vyzrálé myšlence vlastní stavby. Syrové a drsné rody 50. let zaznamenaly v průběhu dvou dekad spoustu změn, i když základní principy zůstaly. Prvotním účelem už nebylo dobývání vavřínů v rychlostních závodech, ale pohodový cruising a možnost „nechat se vidět“. Přitom ale výkon nijak neustupoval do pozadí, prošlápnutí plynu před skupinkou plážových krásek je samozřejmostí... Majitelé ostrých Street Rodů se tak mohli ušklíbnout nad motůrky dovážené produkce, které velikostí připomínaly pohon šicího stroje. Americké teplotní podmínky si vynutily zástavbu klimatizace, ovládání zjednodušila automatika. Roddeři vyzkoušeli desítky motorů a převodovek, ale nakonec se ustálilo spojení 350/350. Legendární a neznámý Chevy small-block 350 cu.i. doplnila koncernová automatika TH350. A pokud jste chtěli jezdit bez nějakých experimentů, nic vhodnějšího jste nenašli – zkrátka další kapitola nevyřčeného rodderského „Desatera“. V tom spočívá další odlišnost od původních tvůrců, kteří pracovali většinou s použitými díly z vrakovišť či rozebíraných aut, a součásti museli nejdříve upravovat.

Zadní náprava Currie nese vzpěry Aldan-Coilover

Dneska to má začínající rodder mnohem jednodušší... Zalistujete katalogem nebo strávíte pár příjemných chvil u monitoru, a objednáte přesně to, co právě potřebujete – a je jedno, zda to bude drobnost za pár dolarů či kompletní stavebnice nebo karosérie ze skelných vláken. Když vám chybí manuální zručnost nebo jste na štíru s časem, pořád máte šanci. Nemusíte vzít nářadí do ruky, nemusíte vlastnit dobře vybavenou dílnu, jednoduše se obraťte na specializovanou firmu, která vám postaví kreaci dle vašich představ. Stavitelé zakázkových rodů mají nejen profesionální zájem, ale navíc sledují i nejmmodernější trendy. Jediné, co vás může zarazit, je konečná cifra na účtu – ale pokud se v tomhle prostředí aspoň trochu orientujete, víte, že žádná extrovka není zadarmo.

Vybrat si můžete nicneříkající nebo proslulé jméno. K těm druhým patří firma Roy Brizio Street Rods, sídlící v San Francisku. V téhle části západního pobřeží se etablovala už koncem 70. let, dnes patří k neznámějším a k jejím zákazníkům se řadí třeba Eric Clapton. Briziový rody patří k těm špičkovým, perfektně řemeslně zvládnutým, jedinečně vypadajícím a poskytují výjimečné jízdní zážitky. Kdo by tomu rozuměl víc než Vic Edelbrock Jr.? K Royovi přijel nejen s vidinou profesionální renovace tátova legendárního rodu, ale i s touhou vlastnit podobné vozidlo nejnovější koncepce. Právě skončila chvilková mánie „High-Tech“ 90. let a začala zase platit stará dobrá pravidla: klasický look, tuhé nápravy vpředu a vzadu, dobové věrná kola a samozřejmě nezbytný finiš s klasickými plameny.

U „plamenného finišu“ se chvíli zastavme. Je to totiž prvek, který patří k rodům po celé dlouhé roky jejich existence – například proslulý „Kookie Kar“ Norma Grabowskího či klasický roadster '32 Toma McMullena. Tahle dvojice vozila ohnivé jazyky už v 50. letech, „vznaváči ohně“ si

je mohli nechat namalovat u legendárního Larryho Watsona v jeho ateliéru na Artesia Boulevard v Long Beach. Plameny na Edelbrockově rodu pocházejí z ruky Arta Hims-la, mistra staré školy, který si udělal jméno už koncem 50. let díky kustomovým vzorům a pinstripingu. Základní lak nanesl Darryll Hollenbeck, který na klasickou karosérii Brookville vlastnoručně namíchal ten správný červený odstín. Celý Street Rod spočívá na chassis LRS, v přední části prodlouženém o dva palce. Při volbě pohonné jednotky se Edelbrock přidržel zavedených značek a vybral si klasický small-block Chevy, dodávaný komplet s vačkou, hlavami válců a karburátorem 800 cfm. Uhodnete výrobce? Samozřejmě, Edelbrock, jak jinak. Zajímavou odchylku od zažitého standardu představuje mechanický pětikvált Tremec. Vysloveně sportovní model převodovky je sladěný se zadní nápravou 9“. Stahovací střechu a vnitřní vybavení včetně kompletace dodal Sid Chavers. Zajímavý detail, tahle střecha: je výsledkem zdařilého Sidova nápadu, jmenuje se Bop Top, a můžete ji po složení rozebrat a její jednotlivé díly umístit v zavazadelníku.

Od slavnostní premiéry Briziova Rodu uplynulo celých deset let. Klasický Roadster '32 se stal hvězdou seriálu „Rides“ a v odborných či slangových výrazech komentáře se bezradně ztrácel Jason Priestley, hvězda seriálu Beverly Hills 90210. Od té doby láká Street Rod návštěvníky Edelbrockova firemního muzea, zatímco Vic si u Roye Brizia objednal další excelentní kousek: Five-Window Coupe '32. Jak známe Roye Brizia, bude opět stát za pořádnou reportáží!

A co si k padesátému číslu popřejeme my? Radost z amerik, častá přátelská setkávání a poutavé články v našem CH&P. Abychom si za dalších padesát čísel mohli říci: „Boys, takhle se to má dělat!“

Text:
Frank Mundus
Foto:
Peter Linney,
Steve Temple
Překlad
a adaptace:
J.F.K.

Západ slunce nad kalifornskou pláží – ideální scénérie při focení chromem a plameny posetého roadsteru

„STAY IN STYLE. STAY CUSTOMIZED. STAY RUSTY!!!“

ESTABLISHED 1971-1954

Rusty Pistons
CHOPPER & HOT ROD
KUSTOM KULTURE
ILLEGAL STREET RACE WEAR

WWW.RUSTYPISTONS.EU